

(وَمِنْ خُطْبَةِ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْحَمْدَ مِفْتَاحًا لِذِكْرِهِ، وَ سَبَبًا لِلمَزِيدِ مِنْ فَضْلِهِ، وَ دَلِيلًا عَلَى الائِهِ وَ عَظَمَتِهِ. عِبَادُ اللَّهِ، إِنَّ الدَّهْرَ يَجْرِي بِالْبَاقِينَ كَجَرِيهِ بِالْمَاضِينَ، لَا يَعُودُ مَا قَدْ وَلَى مِنْهُ، وَ لَا يَبْقَى سَرْمَدًا مَا فِيهِ، اخْرُ فَعَالِهِ كَأَوْلَاهُ، مُتَسَابِقَةً أُمُورُهُ، مُتَظَاهِرَةً أَعْلَامُهُ، فَكَانُوكُمْ بِالسَّاعَةِ تَحْدُوكُمْ حَدُودُ الْزَّاجِرِ بِشَوْلِهِ، فَمَنْ شَغَلَ نَفْسَهُ بِغَيْرِ نَفْسِهِ تَحِيرَ فِي الظُّلُماتِ، وَ ارْتَبَكَ فِي الْهَلَكَاتِ، وَ مَدَتْ بِهِ شَيَاطِينُهُ فِي طُفَيَاهِ، وَ زَيَّنَتْ لَهُ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِهِ، فَالْجَنَّةُ غَايَةُ السَّابِقِينَ، وَ النَّارُ غَايَةُ الْمُفَرِّطِينَ.

اعْلَمُوا عِبَادَ اللَّهِ، أَنَّ التَّقْوَى دَارُ حِصْنِ عَزِيزٍ، وَ الْفُجُورَ دَارُ حِصْنِ ذَلِيلٍ، لَا يَمْنَعُ أَهْلَهُ، وَ لَا يُحْرِزُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْهِ. أَلَا وَ بِالْتَّقْوَى تُقطعُ حُمَّةُ الْخَطَايا، وَ بِالْيَقِينِ تُدْرِكُ الْغَايَةُ الْقُصُوْى. عِبَادَ اللَّهِ، أَللَّهُ اللَّهُ فِي أَعْزَى الْأَنْفُسِ عَلَيْكُمْ، وَ أَحَبَّهَا إِلَيْكُمْ؛ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْضَحَ سَبِيلَ الْحَقِّ وَ أَنَارَ طُرْقَهُ، فَشِقْوَةُ لَازِمَةٌ، أَوْ سَعَادَةُ دائِمَةٌ، فَتَرَوَدُوا فِي أَيَّامِ الْفَنَاءِ لِأَيَّامِ الْبَقاءِ، قَدْ دُلِّلْتُمْ عَلَى الرِّزَادِ، وَ أُمِرْتُمْ بِالظَّعْنِ، وَ حُشِّتُمْ عَلَى الْمَسِيرِ، فَإِنَّمَا أَنْتُمْ كَرَكِبٌ وَقُوفٌ لَا تَدْرُونَ مَتَى تُؤْمِرُونَ بِالسَّيِّرِ.

أَلَا فَمَا يَصْنَعُ بِالدُّنْيَا مَنْ خَلِقَ لِلْآخِرَةِ؟ وَ مَا يَصْنَعُ بِالْمَالِ مَنْ عَمَّا قَلِيلٍ يُسْلِبُهُ، وَ تَبْقَى عَلَيْهِ تَبْعَثُهُ وَ حِسَابُهُ؟ عِبَادَ اللَّهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِمَا وَعَدَ اللَّهُ مِنَ الْخَيْرِ مُتَرْكٌ، وَ لَا فِيمَا نَهَى عَنْهُ مِنَ الشَّرِّ مَرْغَبٌ. عِبَادَ اللَّهِ احْذَرُوا يَوْمًا تُفْحَصُ فِيهِ الْأَعْمَالُ، وَ يَكْثُرُ فِيهِ الزَّلَالُ، وَ تَشَبَّهُ فِيهِ الْأَطْفَالُ. اعْلَمُوا عِبَادَ اللَّهِ، إِنَّ عَلَيْكُمْ رَصَدًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ، وَ عَيْوَنًا مِنْ جَوَارِ حِكْمَهُ، وَ حُفَاظَ صِدْقٍ يَحْفَظُونَ أَعْمَالَكُمْ، وَ عَدَدَ

أَنْفَاسِكُمْ، لَا تَسْتُرُكُمْ مِنْهُمْ ظُلْمَةً لَيْلٍ داجِ، وَ لَا يَكِنْكُمْ مِنْهُمْ بَابٌ ذُو رِتاجٍ، وَ إِنَّ
غَدًا مِنَ الْيَوْمِ قَرِيبٌ. يَذْهَبُ الْيَوْمُ بِمَا فِيهِ، وَ يَجِئُ الْغَدُ لِاحْقَابِهِ، فَكَانَ كُلَّ
أَمْرٍ عِنْدَكُمْ قَدْ بَلَغَ مِنَ الْأَرْضِ مَنْزِلَ وَحْدَتِهِ، وَ مَخْطَطٌ حُفْرَتِهِ، فِي أَلْهُ مِنْ بَيْتِ
وَحْدَةٍ، وَ مَنْزِلٍ وَحْشَةٍ، وَ مَفْرُدٌ غُرْبَةٍ! وَ كَانَ الصَّيْحَةُ قَدْ أَتَتْكُمْ، وَ السَّاعَةُ قَدْ
غَشِيَتْكُمْ وَ بَرَزَتْ لِفَصْلِ الْقَضَاءِ، قَدْ زَاحَتْ عَنْكُمُ الْأَبَاطِيلُ، وَ اضْمَحَّلَتْ عَنْكُمُ
الْعِلَلُ، وَ اسْتَحَقَّتْ بِكُمُ الْحَقَائِقُ، وَ صَدَرَتْ بِكُمُ الْأُمُورُ مَصَادِرَهَا، فَاتَّعَظُوا
بِالْعِبَرِ، وَ اعْتَرِرُوا بِالْغَيْرِ، وَ اتَّفَعُوا بِالنُّذُرِ.

سفرش به پرهیزکاری

عبرت از گذشتگان

ستایش خداوندی را سزاست که حمد را کلید یاد خویش، و سبب فزوونی فضل
و رحمت خود، و راهنمای نعمتها و عظمتش قرار داده است «بندگان خدا»!
روزگار بر آیندگان چنان می‌گذرد که بر گذشتگان گذشت، آنچه گذشت باز
نمی‌گردد، و آنچه هست جاویدان نخواهد ماند، پایان کارش با آغاز آن یکی
است، ماجراهای و رویدادهای آن همانند یکدیگرند، و نشانه‌های آن آشکار است.
گویا پایان زندگی و قیامت، شما را فرا می‌خواند، چونان خواندن ساربان،
شتبیه را، پس آن کس که جز به حساب نفس خویش پردازد، خود را در
تاریکیها سرگردان، و در هلاکت افکنده است، شیطانها مهارش را گرفته و به

سرکشی و طغیان می‌کشانند، و رفتار زشت او را در دیده‌اش زیبا می‌نمایانند، پس بدانید که بهشت پایان راه پیشنازان و آتش جهنم سرانجام کسانی است که سستی می‌ورزند.

ضرورت تقوی و خودسازی

ای بندگان خدا! بدانید که تقوا، دژی محکم و شکست‌ناپذیر است، اما هرزگی و گناه، خانه‌ای در حال فرو ریختن و خوارکننده است که از ساکنان خود دفاع نخواهد کرد، و کسی که بدان پناه برد در امان نیست، آگاه باشید با پرهیزکاری، ریشه‌های گناهان را می‌توان برید، و با یقین می‌توان به برترین جایگاه معنوی، دسترسی پیدا کرد. ای بندگان خدا را، خدا را، در حق نفس خویش که از همه چیز نزد شما گرامی‌تر و دوست داشتنی‌تر است، پروا کنید، همانا خدا، راه حق را برای شما آشکار کرده و جاده‌های آن را روشن نگاه داشت، پس یا شقاوت دامنگیر یا رستگاری جاویدان در انتظار شماست. پس در این دنیا نابود شدنی برای زندگی جاویدان آخرت، توشه برگیرید، که شما را به زاد و توشه راهنمایی کردند، و به کوچ کردن از دنیا فرمان دادند، و شما را برای پیمودن راه قیامت برانگیختند، همانا شما چونان کاروانی هستید که در جایی به انتظار مانده و نمی‌دانند در چه زمانی آنان را فرمان حرکت می‌دهند. آگاه باشید! با دنیا چه می‌کند کسی که برای آخرت آفریده شده است؟ و با اموال دنیا چه کار دارد آن کس که به زودی همه اموال او را مرگ می‌رباید و تنها کیفر حسابرسی آن بر عهده انسان باقی خواهد ماند، بندگان خدا! خیری را که خدا وعده داد رهاکردنی

نمی باشد، و شری را که از آن نهی فرمود دوست داشتنی نیست. بندگان خدا! از روزی بترسید که اعمال و رفتار انسان وارسی می شود، که روزی که پر از تشویش و اضطراب است و کودکان در آن روز پیر می گردند. ای بندگان خدا! بدانید که از شما نگاهبانانی بر شما گماشته اند، و دیدبانهایی از پیکرتان برگزیده و حافظان راستگویی که اعمال شما را حفظ می کنند و شماره نفشهای شما را می شمارند، نه تاریکی شب شما را از آنان می پوشاند، و نه دری محکم شما را از آنها پنهان می سازد.

یاد تنها یی قبر

فردا به امروز نزدیک است، و امروز با آنچه در آن است می گذرد، و فردا می آید و بدان می رسد، گویی هر یک از شما در دل زمین به خانه مخصوص خود رسیده و در گودالی که کنده اند آرمیده اید، وه! که چه خانه تنها یی، و چه منزل و حشتناکی، و چه سیه چال غربتی، گویی هم اکنون بر صور اسرافیل دمیدند، و قیامت فرا رسیده، و برای قضاؤت و حسابرسی قیامت بیرون شده اید، پندارهای باطل دور گردیده، بهانه ها از میان برخاسته، و حقیقتها برای شما آشکار شده و شما را به آنجا که لازم بود کشانده اند، پس از عبرتها پند گیرید، و از دگرگونی روزگار عبرت پذیرید، و از هشدار دهنگان بهره مند گردید.